

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové, v právní věci žalobce **R.M.**, zastoupeného JUDr. Tomášem Machem, LL.M., Ph.D., advokátem se sídlem Plzeň, Masarykova 82, proti žalovanému **Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2013, č.j. DSH/16794/12,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2013, č.j. DSH/16794/12, se z r u š u j e a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 19.456 Kč, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce JUDr. Tomáše Macha, LL.M., Ph.D., advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadené rozhodnutí.

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2013, č.j. DSH/16794/12 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Klatovy (dále jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 8.10.2012, č.j. OD/9860/12/Ka (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Prvoinstančním rozhodnutím byly pod výroky 1-8 „zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů za přestupky ze dne 19.9.2011, 16.6.2011,

4.4.2010, 27.1.2010, 6.5.2009, 21.7.2008, 16.7.2007, 15.2.2007 jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 19.9.2011 byl potvrzen“.

II. Žaloba.

Žalobce žalobu odůvodnil tím, že žalobce ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí i ve svém odvolání naprosto konsistentně argumentoval tím, že v jednom konkrétním případě rozhodně nespáchal přestupek, za který mu byly zapsány body. Svoje tvrzení žalobce opřel o nesoulad oznámení o uložení blokové pokuty a pokutového bloku, na jehož základě bylo toto oznámení vyhotoveno. Žalobce poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, kde je opakovaně uváděno, že nelze akceptovat názor, podle něhož v námitkovém řízení nemůže být posuzováno nic jiného, než zda existovalo příslušné oznámení o spáchaném přestupku a zda odpovídá počet zaznamenaných bodů. Podle názoru Nejvyššího správního soudu totiž správní orgán nemůže pominout zabývat se tvrzením, že se řidič přestupku vůbec nedopustil, přičemž úspěch při prokázání takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů. V případě žalobce nastala obdobná situace, kdy žalobce tvrdí, že se sice dopustil přestupku, ovšem naprosto odlišného, za který nelze zaznamenat body. I v tomto případě, kdy účastník řízení uvádí, že některé z příslušných přestupků spáchal jiným jednáním, nežli je v příslušném oznámení Policie ČR uvedeno, Nejvyšší správní soud konstatoval, že je nepřipustné, aby správní orgán posuzující důvodnost námitek opřel svůj závěr o správnosti provedeného záznamu bodů v registru řidičů pouze o oznámení o uložení blokové pokuty. Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 5 As 76/2010-59 v závěru konstatoval, že „*účelem řízení je přezkoumat, zda záznam bodů byl proveden v souladu se zákonem, tedy mimo jiné na základě způsobilého podkladu pro záznam, kterým je pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu nebo doklad o projednání přestupku v blokovém řízení ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu)*“. Žalobce dále namítal, že z podkladů ve spise však nelze bez jakékoliv pochybnosti prokázat, že se žalobce dopustil skutku uvedeného v oznámení o uložení blokové pokuty. V případě blokové pokuty ze dne 6.5.2009 dospěly správní orgány k závěru, že pokuta byla uložena v souvislosti s porušením ustanovením § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu. Z toho se dovozuje oprávněnost záznamu 1 bodu. Žalovaný se vůbec nevypořádal s tvrzeními žalobce, podle nichž je oznámení o uložení blokové pokuty jen pouhým sdělením ve smyslu části čtvrté správního řádu, jehož úkolem, daným zákonem o silničním provozu je pouze sdělovat skutečnosti obsažené na pokutovém bloku. Oznámení o uložení blokové pokuty však jistě není rozhodnutím, jehož výroková část může mít další právní důsledky. Na pokutovém bloku nebyly ve výroku rozhodnutí žádné údaje o tom, že by došlo k porušení § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu. Tento pokutový blok tedy nemůže být tedy v žádném případě způsobilým podkladem pro záznam jednoho bodu. Žalobce opakovaně tvrdil, že se jednalo o technickou závadu a porušení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Toto tvrzení žalobce, které není v rozporu s popisem skutku na pokutovém bloku, žalovaný v řízení nijak nevyvrátil. Prvoinstanční orgán zcela nad rámec provedl jakési „*dokazování*“ tím, že zaslal žádost o vysvětlení příslušnému orgánu PČR, který vydal uvedený pokutový blok. K tomuto „*dokazování*“ se již žalobce podrobně vyjádřil v odvolání. V odvolání bylo žalobcem konstatováno, že úřední záznam je písemnost vyhotovená bez přítomnosti účastníka řízení a bez možnosti se k němu vyjádřit. Tudíž pro jakékoliv „*dokazování*“ nemá žádnou relevanci. Navíc se ze strany prvoinstančního orgánu jednalo o jakýsi pokus o meritorní přezkum, který

by s ohledem na uplynutí všech lhůt pro přezkumné řízení neměl žádný význam. Na straně 6 napadeného rozhodnutí v posledním odstavci navíc žalovaný tvrdí, že „*vzhledem ke skutečnosti, že na základě uvedené písemnosti došlo k potvrzení platnosti rozhodnutí v blokovém řízení a nikoliv k vydání nového rozhodnutí ve věci, nemohl správní orgán 1. stupně postupovat podle ustanovení §123f odst. zákona o provozu na pozemních komunikacích*“. Žalovaný těmito svými tvrzeními prokazuje neznalost procesu v řízení o námitkách proti záznamu bodů. Řízení o námitkách je upraveno zejména právě v § 123f odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Žalobce v souladu s § 123 v odst. 1 podal námitku proti záznamu bodů a řádným způsobem ji odůvodnil. Prvoinstanční orgán má následně možnost námitce buďto vyhovět nebo námitku rozhodnutím zamítnout. V případě, že dojde k vyhovění námitce účastníka řízení, tedy je zjištěno, že neexistuje způsobilý podklad k záznamu bodů, prvoinstanční orgán právě v souladu s § 123f odst. 2 námitce vyhověl a provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů. Z rozhodnutí žalovaného není patrná žádná příčinná souvislost „*potvrzením platnosti rozhodnutí v blokovém řízení*“ a nemožností postupovat podle § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu. To mimo jiné způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný v rozhodnutí na straně 7 v prvním odstavci správně tvrdí, že správní orgán prvního stupně ani odvolací orgán se nemůže zabývat skutkovou podstatou jednotlivých přestupků. Toto však ani žalobcem nebylo požadováno. Přes toto své tvrzení se ale žalovaný ve skutečnosti touto skutkovou podstatou zabývá. V dalším textu žalovaný zdůrazňuje, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů se prověřuje, zda existuje způsobilý podklad, a zda jsou správně zaznamenány informace obsažené v podkladech a k provedení záznamu a zda provedený záznam je v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Toto tvrzení žalovaného je v zásadě v souladu s požadavky žalobce a judikaturou Nejvyššího správního soudu. Ve skutečnosti lze konstatovat, že žalovaný si nesprávně posoudil veškeré podklady pro záznam bodů.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že podle ustanovení § 123f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemné námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provedení záznamu. Žalobce podal dne 17.5.2012 námitky, kde žádal o předložení pokutových bloků ke všem spáchaným přestupkům, které byly zařazeny do bodového hodnocení. Po seznámení s vyžádanými pokutovými bloky již žalobce směřoval své námitky konkrétně k přestupku ze dne 6.5.2009. K tomuto žalobce uvádí, že v době spáchání přestupku měl technickou závadu na světlech a dopustil se tedy přestupku podle ustanovení § 5 odst. 1, písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, nikoli však přestupku dle ustanovení § 32 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, který spadá do bodového hodnocení. Z tohoto důvodu byl správním orgánem vyžádán pokutový blok série NA/2007 č. 2402863, kde v kolonce „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ je uvedeno „*17:30h, IP4 6863, 6.5.2009, Mánesova, KT, světla*“. K tomuto žalobce uvádí, že v době spáchání přestupku měl technickou závadu na světlech a dopustil se tedy přestupku podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, nikoli však přestupku dle ustanovení § 32 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, který spadá do bodového hodnocení. Z tohoto důvodu byla prvoinstančním orgánem příslušnému orgánu Policie ČR odeslána žádost o objasnění

této věci. Dne 13.9.2012 bylo prvoinstančnímu orgánu doručeno vysvětlení k výše uvedené věci, kde je uvedeno, že „*bloková pokuta osobě R.M., nar...., trv. bytem..., byla policejním orgánem OOP Klatovy uložena za porušení ustanovení § 32 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, kdy výše uvedený přestupce řídil OA tov. zn. Mitsubishi Space Runner, reg. značky..., kdy neměl za jízdy rozsvícená obrysová a potkávací světla, tedy se tímto svým jednáním dopustil přestupku dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona. Jelikož bylo uvedené přestupkové jednání na místě spolehlivě zjištěno, přestupce byl s tímto porušením zákona seznámen a s tímto souhlasil, byla mu tedy uložena sankce za přestupek v částce 500,- Kč*“. Tím, že prvoinstanční orgán vyžádal pokutový blok k namítanému přestupku a dále požádal o vyjádření příslušného orgánu Policie ČR, provedl v řízení o námitkách všechny úkony, které byly potřebné pro účely kontroly správnosti napadeného záznamu v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, sp.zn. 5 As 39/2010. Na základě těchto podkladů, resp. jejich porovnáním se záznamy v evidenci řidičů lze učinit jednoznačný závěr a to, že žalobce dne 6.5.2009 spáchal přestupek podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, tím, že porušil ustanovení § 32 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, jelikož neměl za jízdy rozsvícená obrysová a potkávací světla nebo světla pro denní svícení a zároveň se může považovat za vyloučené, aby odvolatel porušil ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, tedy byl sankcionován z důvodu technické závady na vozidle. Ve věci opravy záznamu bodů v odůvodnění poukazuje žalovaný na ustanovení § 123f odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích a zcela srozumitelně k tomuto uvádí, že v tomto případě nenastaly skutečnosti, kdy by mohl prvoinstanční orgán k tomuto kroku přistoupit. Dále žalovaný uvedl, že se v odůvodnění rozhodnutí nezabývá skutkovou podstatou přestupku, jak uvedl ve svém vyjádření žalovaný, ale toto v odůvodnění dokonce zdůrazňuje a zároveň poukazuje na to, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidiče je výlučně řízení, směřující k prověření, zda: 1) podklad, na základě kterého je záznam proveden je způsobilý, tedy zda obsahuje potřebné náležitosti k provedení takového záznamu, 2) došlo ke správnému zaznamenání informací obsažených v podkladech k provedení záznamů do registru řidičů, 3) došlo na základě provedených záznamů v registru řidičů k zaznamenání bodů v souladu s přílohou k zákonu o provozu na pozemních komunikacích. Na základě uvedeného má žalovaný za to, že prvoinstanční orgán i odvolací správní orgán učinily v řízení vše, co bylo zapotřebí, přezkoumaly věc z pohledu závěrů soudní judikatury a nebylo shledáno žádné pochybení týkající se záznamu bodů žalobce. Je třeba zdůraznit, že pravomocné rozhodnutí (včetně pokuty uložené v blokovém řízení) je podle správního řádu nezměnitelné a závazné pro všechny správní orgány. Předpokládá se tedy správnost a zákonnost pravomocného rozhodnutí (bloku), pokud toto není v rámci mimořádných opravných prostředků zrušeno nadřízeným orgánem. A to se v daném případě nestalo, proto správní orgány musejí vycházet z pokutového bloku (z jeho obsahu), který je výše popsán.

IV.

Replika žalobce.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že za zcela zásadní považuje, stejně jako žalovaný otázku, zda pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů a obsahuje potřebné náležitosti. Ze spisové dokumentace v řízení o námitkách je patrné, že

žalobce v rámci blokového řízení u přestupku ze dne 6.5.2009 souhlasil s tímto skutkem: „17:30 ..., 6.5.2009. Mánesova, KT, světla“. Žalobce je přesvědčen, že nelze dovozovat, že byl uznán vinným z jiného jednání, než které je skutečně popsáno v samotném pokutovém bloku, byť i jakkoli zkráceně a heslovitě, pokud by bylo z popisu seznatelné, o jaké konkrétní jednání jde. Podpisem bloku projevil žalobce souhlas s projednáním v blokovém řízení pouze takového přestupku, který je v bloku skutečně popsán, a nikoliv jiného přestupku, jehož popis může vyplývat z jiných podkladů. Na předmětném bloku se přitom nenachází žádný údaj o porušení ustanovení § 32 zákona o silničním provozu, čímž je zpochybněno prvotní oznámení o uložení blokové pokuty, jež obsahuje i údaj o tom, že žalobce za jízdy neměl rozsvícena obrysová a potkávací světla, což však z bloku nevyplývá. Jinou listinou, konkrétně vyjádřením Policie ČR, učiněným navíc po 3 letech od přestupku, pak nelze chybějící údaj v bloku nahradit, resp. v případě rozporu mezi pokutovým blokem a jinou listinou, která na rozdíl od pokutového bloku nemá charakter rozhodnutí, je třeba ve prospěch obviněného z přestupku, resp. žalobce vycházet z údajů uvedených na bloku. Žalovaný přitom paradoxně ve svém vyjádření v samém závěru tvrdí, že „správní orgány musejí vycházet z pokutového bloku (z jeho obsahu), který je výše popsán“, přičemž tak sám nečiní. Z těchto důvodů je zřejmé, že u tohoto přestupku nemohlo dojít ke správnému zaznamenání informací obsažených v podkladech k provedení záznamů do registru řidičů a dále k zaznamenání bodů v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu.

V.

Vyjádření účastníků při jednání.

Účastníci při jednání setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

Žalobce doplnil, že v rámci zaznamenávání bodů v registru řidičů je podkladem k záznamu bodů mimo jiné oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Předmětné oznámení o uložení blokové pokuty, která byla uložena dne 6.5.2009, vyplývá, že žalobce se měl dopustit přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Porušením § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu. Konkrétní skutek popsáný v oznámení zní: „za jízdy neměl rozsvícená obrysová světla a potkávací světla“. Prvoinstanční orgán zapsal za tento skutek jeden bod s ohledem na to, že v roce 2009 byl v katalogu jednání v příloze zákona o silničním provozu za jeden bod jednání spočívající v porušení § 32 zákona o silničním provozu. V rámci řízení o námitkách bylo porovnáváno toto oznámení, které je svým charakterem sdělení podle části čtvrté správního řádu s jeho prvotním podkladem, pokutovým blokem č. A2402863, kdy popis jednání týkajícího se tohoto konkrétního skutku se nachází pouze slovo světla. Přestupek související s nesprávným použitím nebo funkcí světel může být buďto porušením § 32, tedy úmyslným či neúmyslným použitím předepsaného osvětlení, nebo se může týkat rušení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ve vazbě na zákon č. 56/2001 Sb. a jeho prováděcí předpisy. Tudíž může jít o závadu technického charakteru, kde např. nesvítí některé ze světel předepsaného osvětlení. A to nikoliv z důvodu porušení § 32 zákona o silničním provozu. S ohledem na to, že v oznámení, které je sdělením nějakých skutečností, které bezpodmínečně musí být obsaženy v pokutovém bloku takovým způsobem, který neumožňuje jejich záměnu za jednání jiné, je zřejmé, že nelze jednání, se kterým žalobce souhlasil bez jakékoliv pochybnosti podřadit pod jednání zařazené v příloze zákona o silničním provozu. Tuto nejjasnost nelze v rámci správního řízení „dohánět“ úředním

záznamem policie, který navíc není ani svědeckou výpovědí a nemá právní účinky, nehledě na to, že úřední záznam např. v řízení o přestupku nelze použít jako důkaz.

Žalovaný doplnil, že se žalobu nesouhlasí, podle jeho názoru je skutková podstata daného jednání popsána v oznámení o uložení pokuty a následně vše řádně dovysvětleno ve vyjádření policie, která přezkoumávala předmětný pokutový blok. Do pokutového bloku se vždy vepíše pouze stručný popis skutku, neboť formulář neumožňuje popsat celé jednání z důvodu malého prostoru. Dané protiprávní jednání nemůže být porušením § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť to odkazuje na zákon č. 56/2001 Sb., který ale nestanoví, že by bylo povinností řidiče mít za jízdy rozsvícená světla. Zákon č. 56 pouze obecně stanoví technické podmínky vozidel a v daném případě se jednalo o to, že řidič za jízdy neměl rozsvícená předepsaná světla, což je povinností podle zákona o silničním provozu konkrétně § 32 odst. 1 tohoto zákona, nikoliv povinností podle zákona 56/2001 Sb., který pouze obecně stanoví, že vozidlo musí mít předepsané osvětlení, nikoliv aby toto osvětlení svítilo. Žalobce tedy nemohl spáchat jiný přestupek než přestupek spočívající v § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu.

VI.

Posouzení věci soudem.

V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

Nejvyšší správní soud v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 4.12.2013, č.j. 6 As 67/2013-16 (rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz), v bodech 17 a 18 uvedl, že „ustálená judikatura správních soudů důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) dle zákona o přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci); srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 96/2008-44 ze dne 6. srpna 2009, též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. srpna 2012 č.j. 11 A 107/2011-31. V rozsudku č.j. 5 As 39/2010-76 ze dne 24. srpna 2010, publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud na tyto závěry navázal a zabýval se povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud tehdy konstatoval, že pokud účastník v řízení o námitkách

proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s žalobcem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů“.

Pro nyní souzenou věc je důležitý i závěr, ke kterému dospěl Nejvyšší správní soud v jiném svém rozsudku, a to rozsudku ze dne 4.9.2012, č.j. 7 As 94/2012-20, kde uvedl, že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobnosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil“.

V oznámení o uložení blokové pokuty ze dne 10.5.2009 byl uveden tento popis skutku: „za jízdy neměl rozsvícena obrysová světla a potkávací světla, tím porušil § 32 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. a dopustil se tak přestupku dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb.“.

Oproti tomuto oznámení na pokutovém bloku ze dne 6.5.2009 bylo uvedeno, že pokuta byla uložena „za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb.“ a pokud jde o dobu, místo a popis přestupkového jednání, bylo uvedeno: „17:30h ..., 6.5.2009, Mánesova, KT, světla“. Chyběl tedy údaj o porušení § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu.

Vzhledem k tomu, že pokutový blok neobsahoval minimální náležitosti nastíněné rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2012, č.j. 7 As 94/2012-20, mohl být proveden záznam bodů teprve tehdy, pokud by bylo zcela vyloučené, aby údaj o spáchání „přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb.“ ve spojení se slovem „světla“ mohl vypovídat o porušení jiné povinnosti, než povinnosti stanovené v „§ 32 odst. 1 zákona o silničním provozu“.

Žalobce v této souvislosti v odvolání proti prvoinstančnímu orgánu krom jiného namítal, že „ve svém vyjádření uvedl naprosto konkrétní argumenty proti záznamu bodů v případě přestupku ze dne 6.5.2009“ a že „z rozboru popisu skutku je zcela zřejmé, že nelze jednoznačně určit, jaká povinnost byla v daném případě vlastně porušena“.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 6 žalovaný uvedl, že žalobce namítá, že „v době spáchání přestupku měl technickou závadu na světlech a dopustil se tedy přestupku dle ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, nikoli však

přestupku podle ustanovení § 32 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, který spadá do bodového hodnocení“.

V souladu s ustanovením § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podle kterého je povinností správního orgánu, krom jiného, v odůvodnění rozhodnutí uvést, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, bylo povinností žalovaného se v předchozím odstavci uvedenou námitkou v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabývat.

Ve vztahu k námitce žalobce tak bylo nezbytné odůvodnit, proč údaj o spáchání „*přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb.*“ ve spojení se slovem „*světla*“ uvedených na pokutovém bloku vylučuje porušení „*§ 5 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích*“, tj. vypořádat se s námitkou žalobce.

Žalovaný tak však neučinil. Pouze se opřel o vysvětlení k pokutovému bloku ze dne 13.9.2012 včetně k němu připojený úřední záznam ze dne 6.5.2009. Otázkou, zda údaj o spáchání „*přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb.*“ ve spojení se slovem „*světla*“ vylučuje možnost porušení jiné povinnosti, než povinnosti stanovené v „*§ 32 odst. 1 zákona o silničním provozu*“, se vůbec nezabýval.

Absence náležitostí odůvodnění napadeného rozhodnutí způsobuje ve své podstatě jeho nepřezkoumatelnost, když zde chybějí závěry o skutečnost podstatných pro posouzení důvodnosti či nedůvodnosti námitek žalobce. Nejsou zde tudíž závěry, které by soud mohl z pohledu žalobních námitek, obsahově obdobným námitkám odvolacím, učinit předmětem soudního přezkumu. Soud nemůže teprve v soudním řízení chybějící náležitosti napadeného rozhodnutí doplňovat a v neprospěch žalobce dohledávat důvody skýtající oporu výroku napadeného rozhodnutí. Stejně tak není možné chybějící náležitosti napadeného rozhodnutí odstraňovat teprve při soudním jednání, kde žalovaný prvně uvedl, proč se domnívá, že se žalobce nemohl s ohledem na formulaci pokutového bloku dopustit porušení jiné povinnosti než stanovené v ustanovení „*§ 32 odst. 1 zákona o silničním provozu*“.

Pokud jde o námitku žalovaného, že „*do pokutového bloku se vždy vepíše pouze stručný popis skutku, neboť formulář neumožňuje popsat celé jednání z důvodu malého prostoru*“, je nezbytné zopakovat, že tradičním obsahem pokutového bloku jsou skutečnosti vylučující záměnu jednání či právní kvalifikace za jiné, a to alespoň v podobě nastíněné rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2012, č.j. 7 As 94/2012-20. Tedy v podobě stručného popisu skutečností. Mezi ně patří uvedení „*ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil*“.

Procesní pochybení žalovaného mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť k záznamu bodů mohlo dojít teprve tehdy, pokud by bylo zcela vyloučené, aby údaj o spáchání „*přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb.*“ ve spojení se slovem „*světla*“ mohl vypovídat o porušení jiné povinnosti, než povinnosti stanovené v „*§ 32 odst. 1 zákona o silničním provozu*“, a v tomto směru i vypořádána konkrétně formulovaná námitka žalobce.

VII.

Rozhodnutí soudu.

Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

VIII. Náklady řízení.

Žalobce měl ve věci samé plný úspěch, a proto mu soud přiznal v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000 Kč a odměně advokáta za 4 úkony právní služby, a to za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d), když advokát jménem žalobce podal žalobu a repliku k vyjádření žalovaného, a jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, když se advokát zúčastnil jednání konaného dne 21.5.2014, ve výši 3.100 Kč za úkon, tj. 12.400 Kč za čtyři úkony právní služby. Podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku ve výši 300 Kč. Advokát ve věci učinil celkem čtyři úkony, a proto soud přiznal žalobci částku ve výši 1.200 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupcem žalobce je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající této dani. Částka daně z přidané hodnoty činí 2.856 Kč, náklady řízení tedy včetně daně z přidané hodnoty činí částku ve výši 19.456 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce ničím nedoložil požadovanou výši cestovného (1.856,10 Kč), soud žalobci náhradu této částky nepřiznal, když nebylo možné provést výpočet cestovních nákladů. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s. Místo plnění určil soud v souladu s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 21. května 2014

Mgr. Alexandr Krysl,v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová